

ATLANTISCHE MONETAIRE KLOOF WORDT BREDER EN DIEPER

Bij de Europeanen staat inflatiebestrijding voorop, terwijl het Amerikaanse streven is gericht op maximale werkgelegenheid.

TEKST: CEES RIJSDIJK (BELEGGINGSSTRATEEG SNS BANK)

In tijden van stress komt de ware aard van mensen en dus ook van centrale bankiers naar boven en zien we de onderlinge verschillen. Zo ook nu. In euroland worden de centrale bankiers knap zenuwachtig van de almaar stijgende olie- en voedselprijzen; eerder deze maand kondigden ze bij monde van ECB-president Trichet verhoging aan van de herbeleningsrente die nu op 1 procent staat. De Amerikaanse centrale bankiers herhaalden afgelopen week juist dat ze hun tarief van 0 à 0,25 procent voorlopig ongemoeid laten.

Mensen met historisch besef hadden het verschil in reactie kunnen voorspellen. De ECB is namelijk gevormd naar het model van de Bundesbank, zoals Duitsland dat verlangd heeft. En met het trauma van de hyperinflatie in 1923 is het niet verwonder-

lijk dat de ECB dan ook maar één doelstelling kent, namelijk het voorkomen van inflatie.

In de Verenigde Staten heeft men echter geen last van een inflatietrauma, maar juist van een groeitrauma. Het was zelfs naar aanleiding van de zware recessie in 1907, waarbij duizenden banken kopje onder gingen, dat zes jaar later de Federal Reserve werd opgericht. We zien het ook terug in de doelstelling van de Fed: de beleidsmakers moeten niet alleen prijsstabiliteit nastreven, maar ook maximale werkgelegenheid. De laatste, meer concrete doelstelling won het in het verleden vaak van de eerste.

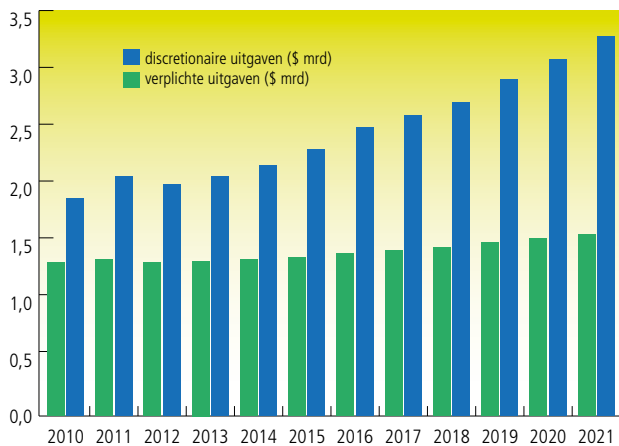
De Amerikaanse werkgelegenheid groeit weer sinds begin vorig jaar, maar het aantal banen ligt nog altijd 7,5 miljoen beneden het niveau van vlak voor de laatste recessie. Het laat zich raden dat de verschillen tussen de Fed en de ECB de komende tijd alleen

maar nog scherper naar voren komen.

OP DE KWARTJESTRAP

Hoewel het precieze moment van Trichets renteaankondiging onverwacht kwam, is het op zich niet onlogisch dat de bank gaat verhogen. De wereldeconomie ontwikkelt zich robuust en sinds kort zijn volgens de ECB de neerwaartse groeirisico's voor euroland niet meer groter dan de opwaartse. De bank vindt een beleid van economische afremming zeker niet nodig, maar het huidige beleid van stimulering met sterk negatieve reële rentes is uit het oogpunt van inflatiebeheersing ook niet meer passend. In het verleden verhoogde men de rente telkens met 25 basispunten (0,25%, een 'kwartje'), met twee à drie maanden rust tussen verhogingen. De kans is daarmee vrij groot dat, economische ongelukken daargelaten, de ECB de rente gaat verhogen naar een neu-

Projecties Amerikaanse overheidsuitgaven

Prijsindexontwikkeling agrarische grondstoffen

